

Oecumenische Vredesdienst Bergkerk September 2024.

OVERDENKING

Beste mensen,

Zoals zo dikwijls kunnen we de verhalen in de lezingen direct op onszelf toepassen. In de eerste lezing moet Jesaja kiezen of hij wel of niet naar Gods woord wil luisteren. Hij wil dat inderdaad doen, en dat blijkt niet door iedereen gewaardeerd te worden, want hij houdt er veel vijanden aan over. Dat klinkt ons wellicht bekend in de oren, want ook wij hebben het heel waarschijnlijk al meegemaakt dat niet iedereen onze keuze of keuzes waardeert. Kiezen wie onze levenspartner wordt, of we kinderen willen of niet, welk beroep we uitoefenen, naar welke collega we luisteren en naar welke niet, welke auto we kopen, waar en wanneer we wel of niet op vakantie gaan ... we kunnen eindeloos blijven doorgaan, want we moeten voortdurend keuzes maken, en lang niet iedereen waardeert die altijd. Zijn we, net als Jesaja, bereid om trouw te blijven aan onze keuzes, ook al is dat niet altijd gemakkelijk en aangenaam? Jesaja laat ons goed zien, dat het geloof ons heel veel sterkte en bemoediging geeft.

Het is veelzeggend dat zoveel uit dit deel van de brief van Jakobus nog zo herkenbaar is in onze tijd. Geloven is in de eerste plaats vertrouwen hebben in het Woord van de "Eeuwige" Maar dan moet je er ook naar leven en handelen. Heb je naaste lief, Laat je hart naar hem/haar uitgaan: dat is geloven, dat is daadwerkelijk beleid.

Waar het uiteindelijk om gaat is een verbetering van relaties op alle niveaus. De Jakobusbrief laat ons erover nadenken dat we ons vaak Christen noemen zonder het ook daadwerkelijk te zijn.

Het Woord moet gevolgd worden door de daad, waar het Woord om vraagt.

Het 9e hoofdstuk uit het Marcusevangelie begint met de verheerlijking van Jezus op de berg Tabor. Petrus wilde boven blijven maar dat kon niet. Zolang in het dal, het gewone dagelijkse leven mensen wonen die ook verlangen naar een glimp van de hemel, een woord uit den hoge, een daad van liefde. De mensen snelden naar Jezus toe en verwelkomden hem. Hij komt als geroepen.

Een man treedt dan naar voren: "Rabbi, ik ben naar u toegekomen met mijn zoon. Hij heft een geest die hem het spreken belet. De jongen lijdt kennelijk aan een vorm van epilepsie, en de vader lijdt aan het lijden van zijn zoon.

Zij brachten de zoon bij Jezus. Zodra de demon Jezus zag, deed hij de jongen stuip trekken zodat hij viel en schuimbekkend over de grond rolde.

De jongen leed hier al zijn hele leven aan. Jezus bestrafte de boze geest: hij zei: "Ik Jezus, gebied je: ga uit de jongen en keer nooit maar terug. Terstond ging de demon weg uit de jongen.

Angst kan een mens ziek maken, geloof kan een mens genezen. Dankzij de Zoon van de Vader, kon de vader van de zoon zijn angst laten varen en zijn geloof vrij maken. Het kind genas. Alleen wie zelf godsvertrouwen heeft, kan godsvertrouwen in een ander wekken en genezing brengen.

We zitten in roerige tijden. de milieuproblemen, hoe gaan we met elkaar om, het zijn allemaal negatieve signalen. Dan is er nog een groot probleem de oorlog in Oekraïne, in Gaza en Soedan en de vluchtelingenstroom.

Er zijn onderbuikgevoelens bij de gewone mensen. Mensen voelen zich bedreigd. We staan vaak machteloos. Woorden als: "Wil je vrede, begin bij jezelf", zijn heel mooi en in ons prive-leven wellicht doeltreffend, maar ze veranderen niets aan de situatie in de wereld lijkt het wel.

En toch is dit het enige wat wij kunnen en moeten doen. Als allen die zich Christen noemen inspiratie zouden zoeken bij de Prins van de Vrede, die Jezus Christus toch is, dan zou dit wereldwijd invloed moeten hebben op het gebeuren in onze wereld. Het staat ergens in het evangelie dat wij zout moeten zijn in de wereld, licht in de duisternis. Wij moeten Vrede-makers zijn. Het probleem is dat we daar nog niet aan toe zijn. Onze westerse wereld is geen toonbeeld van leven volgens het evangelie.

In het evangelie staat dat Jezus Christus ons vandaag nog die vrede geeft. Hij voegde er nog iets aan toe: dat is geen vrede zoals de wereld die geeft. Jezus vraagt ons de kring van het onrecht te doorbreken. Het kwaad niet vergelden met ander kwaad. Wij moeten de eerste stap zetten naar vrede en gerechtigheid. We moeten heel ver gaan op de weg van verzoening en de ruimte bieden aan de dialoog en gesprek. De Schrift is daarin heel direct en concreet: ga met de mensen op weg om met hen te praten.

Dat is wat Jezus ons heeft laten zien. Hij vraagt ons om te delen wat we hebben, ons geld en onze goederen, onze tijd en onze aandacht. Zo zullen we bijdragen aan een betere en humane samenleving, een samenleving waarin plaats is voor iedereen, waarin liefde en vrede centraal staan, en waarin elke mens tot zijn of haar recht komt.

Kijk elkaar recht in de ogen: heb dan oog voor je eigen pijn, en die van een ander, voor wie zou je willen bidden? Het kwetsbare en menselijke weer zien in elkaar. Hoe mooi zal het zijn als wij dat voor elkaar kunnen krijgen.

Amen.